

Официален вестник

на Европейския съюз

С 86

Издание
на български език

Информация и известия

Година 56
23 март 2013 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2013/С 86/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 79, 16.3.2013 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2013/С 86/02	Дело С-12/11: Решение на Съда (трети състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Dublin Metropolitan District Court — Ирландия) — Denise McDonagh/Ryanair Ltd (Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Понятие за извънредни обстоятелства — Задължение за оказване на помощ на пътниците при отмяна на полет поради „извънредни обстоятелства“ — Изригване на вулкан, довело до затварянето на въздушното пространство — Изригване на вулкана Ейяфятлайокутл в Исландия)	2
2013/С 86/03	Дело С-26/11: Решение на Съда (трети състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Belgische Petroleum Unie VZW и др./Belgische Staat (Директива 98/70/ЕО — Качество на бензиновите и дизеловите горива — Членове 3—5 — Екологични спецификации, приложими за горивата — Директива 98/34/ЕО — Процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество — Членове 1 и 8 — Понятие „технически регламент“ — Задължение за съобщаване за проектите на технически регламенти — Национална уредба, която задължава дружествата от петролната промишленост, пускащи на пазара бензинови и/или дизелови горива, да пуснат на пазара в рамките на същата година и определено количество биогорива)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2013/C 86/04	Дело C-175/11: Решение на Съда (втори състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от High Court of Ireland — Ирландия) — H.I.D., B.A./Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlanda, Attorney General (Преюдициално запитване — Обща европейска система за убежище — Молба от гражданин на трета страна за получаване на статут на бежанец — Директива 2005/85/ЕО — Член 23 — Възможност за използване на приоритетна процедура за разглеждане на молбите за убежище — Национална процедура, която предвижда да се приложи ускорена или приоритетна процедура за разглеждане на молби за убежище от лица, принадлежащи към определена въз основа на гражданството или на страната на произход категория — Право на ефективна съдебна защита — Член 39 от посочената директива — Понятие за юрисдикция по смисъла на този член)	3
2013/C 86/05	Дело C-301/11: Решение на Съда (седми състав) от 31 януари 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия (Данъчно законодателство — Прехвърляне на данъчната регистрация — Свобода на установяване — Член 49 ДФЕС — Облагане на нереализирани данъчни печалби — Незабавно заплащане на такса, събирана при износа)	4
2013/C 86/06	Дело C-394/11: Решение на Съда (четвърти състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Комисията за защита от дискриминация — България) — Валери Хариев Белов/„ЧЕЗ Електро България“ АД и др. (Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Понятието „национална юрисдикция“ — Липса на компетентност на Съда)	4
2013/C 86/07	Дело C-396/11: Решение на Съда (голям състав) от 29 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța — Румъния) — Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța/изпълнение на европейски заповеди за арест, издадени срещу Ciprian Vasile Radu (Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки — Европейска заповед за арест, издадена с цел провеждане на наказателно преследване — Основания за отказ от изпълнение)	5
2013/C 86/08	Дело C-642/11: Решение на Съда (трети състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — град Варна, България) — „Строй транс“ ЕООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите (Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Принцип на данъчен неутралитет — Право на приспадане — Отказ — Член 203 — Начисляване на ДДС във фактурата — Изискуемост — Наличие на облагаема сделка — Еднаква преценка по отношение на издателя на фактурата и по отношение на нейния получател — Необходимост)	5
2013/C 86/09	Дело C-643/11: Решение на Съда (трети състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — град Варна — България) — „ЛВК-56“ ЕООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите (Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Принцип на данъчен неутралитет — Право на приспадане — Отказ — Член 203 — Начисляване на ДДС във фактурата — Изискуемост — Наличие на облагаема сделка — Еднаква преценка по отношение на издателя на фактурата и по отношение на нейния получател — Необходимост)	6
2013/C 86/10	Дело C-496/12: Преюдициално запитване, отправено от Krajský súd v Prešove (Словакия) на 6 ноември 2012 г. — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA/Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.	7
2013/C 86/11	Дело C-595/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 19 декември 2012 г. — Loredana Napoli/Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria	7

2013/C 86/12	Дело C-597/12 P: Жалба, подадена на 19 декември 2012 г. от Isdin, SA срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 9 октомври 2012 г. по дело T-366/11 — Bial-Portela & Ca, SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)	8
2013/C 86/13	Дело C-599/12: Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Белгия) на 20 декември 2012 г. — Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you/FOD Financiën	9
2013/C 86/14	Дело C-604/12: Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court (Ireland) на 27 декември 2012 г. — HN/Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland and the Attorney General	9
2013/C 86/15	Дело C-617/12: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court (Обединено кралство) на 18 декември 2012 г. — Astrazeneca AB/Comptroller-General of Patents	10
2013/C 86/16	Дело C-11/13: Преюдициално запитване, отправено от Bundespatentgericht (Германия) на 10 януари 2013 г. — Bayer CropScience AG	10
2013/C 86/17	Дело C-17/13: Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 14 януари 2013 г. — Alpina River Cruises GmbH и Nicko Tours GmbH/Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia	10
2013/C 86/18	Дело C-19/13: Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 15 януари 2013 г. — Ministero dell'Interno/Fastweb SpA	11
2013/C 86/19	Дело C-20/13: Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Berlin (Германия) на 15 януари 2013 г. — Daniel Unland/Land Berlin	11
2013/C 86/20	Дело C-22/13: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 17 януари 2013 г. — Mascolo/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca	12
2013/C 86/21	Дело C-35/13: Преюдициално запитване, отправено от Corte Suprema di Cassazione (Италия) на 24 януари 2013 г. — ASS.I.C.A. и Krafts Foods Italia SpA/Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ и др.	13
2013/C 86/22	Дело C-54/13 P: Жалба, подадена на 31 януари 2013 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 21 ноември 2012 г. по дело T-270/08, Германия/Комисия	14

Общ съд

2013/C 86/23	Дело T-269/00: Определение на Общия съд от 29 януари 2013 г. — Sagar/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Намаления на социалноосигурителни вноски в полза на предприятия, установени на територията на Венеция и Киоджа — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяване на изплатените помощи — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	15
--------------	---	----

2013/C 86/24	Дело T-272/00: Определение на Общия съд от 29 януари 2013 г. — Barbini и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Намаления на социалноосигурителни вноски в полза на предприятия, установени на територията на Венеция и Киоджа — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяване на изплатените помощи — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна) 15	15
2013/C 86/25	Дело T-273/00: Определение на Общия съд от 29 януари 2013 г. — Unindustria и др./Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Намаления на социалноосигурителни вноски в полза на предприятия, установени на територията на Венеция и Киоджа — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяване на изплатените помощи — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание) 16	16
2013/C 86/26	Дело T-368/11 R: Определение на председателя на Общия съд от 1 февруари 2013 г. — Travetanche Injection/Комисия (Обезпечително производство — Отхвърляне на жалбата в главното производство — Липса на основание за произнасяне) 16	16
2013/C 86/27	Дело T-551/11: Определение на Общия съд от 5 февруари 2013 г. — BSI/Съвет (Жалба за отмяна — Дъмпинг — Разширяване на обхвата на антидъмпинговото мито, наложено върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китай, върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия — Несвързан вносител — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, който включва мерки за изпълнение — Недопустимост) 17	17
2013/C 86/28	Дело T-347/12 P: Жалба, подадена на 8 януари 2013 г. от Dana Moscová срещу решението, постановено на 13 юни 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-41/11, Moscová/Комисия 17	17
2013/C 86/29	Дело T-1/13: Жалба, подадена на 4 януари 2013 г. — Advance Magazine Publishers/CXBP — Montres Tudor (GLAMOUR) 18	18
2013/C 86/30	Дело T-12/13: Жалба, подадена на 4 януари 2013 г. — Sherwin-Williams Sweden/CXBP — Akzo Nobel Coatings International (ARTI) 18	18
2013/C 86/31	Дело T-13/13: Жалба, подадена на 3 януари 2013 г. — MasterCard International/CXBP — Nehra (surfpin) 19	19
2013/C 86/32	Дело T-14/13: Жалба, подадена на 3 януари 2013 г. — Seal Trademarks/CXBP — Exel Composites (XCEL) 19	19
2013/C 86/33	Дело T-26/13: Жалба, подадена на 18 януари 2013 г. — dm-drogerie markt/CXBP — Semtee (CALDEA) 20	20
2013/C 86/34	Дело T-27/13: Жалба, подадена на 23 януари 2013 г. — Elan/Комисия 20	20
2013/C 86/35	Дело T-31/13 P: Жалба, подадена на 24 януари 2013 г. от Vincent Bouillez срещу решението, постановено на 14 ноември 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-75/11, Bouillez/Съвет 22	22

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2013/С 86/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 79, 16.3.2013 г.

Предишни публикации

ОВ С 71, 9.3.2013 г.

ОВ С 63, 2.3.2013 г.

ОВ С 55, 23.2.2013 г.

ОВ С 46, 16.2.2013 г.

ОВ С 38, 9.2.2013 г.

ОВ С 32, 2.2.2013 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Dublin Metropolitan District Court — Ирландия) — Denise McDonagh/Ryanair Ltd

(Дело C-12/11) ⁽¹⁾

(Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Понятие за извънредни обстоятелства — Задължение за оказване на помощ на пътниците при отмяна на полет поради „извънредни обстоятелства“ — Изригване на вулкан, довело до затварянето на въздушното пространство — Изригване на вулкана Ейяфятлайокутл в Исландия)

(2013/C 86/02)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Dublin Metropolitan District Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Denise McDonagh

Ответник: Ryanair Ltd

Предмет

Преюдициално запитване — Dublin Metropolitan District Court — Тълкуване и валидност на членове 5 и 9 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1, Специално издание на български език 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218) — Понятие за „извънредни обстоятелства“ по смисъла на регламента — Обхват — Отмяна на полет поради затварянето на европейското въздушно пространство, предизвикано от изригването на исландския вулкан Ейяфятлайокутл

Диспозитив

1. Член 5 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелства като затварянето на европейското въздушно пространство поради изригването на вулкана Ейяфятлайокутл представляват „извънредни обстоятелства“ по смисъла на този регламент, които не осово-

бождават въздушните превозвачи от тяхното задължение за полагане на грижа, предвидено в член 5, параграф 1, буква б) и член 9 от Регламент № 261/2004.

2. Член 5, параграф 1, буква б) и член 9 от Регламент № 261/2004 трябва да се тълкуват в смисъл, че при отмяна на полет поради „извънредни обстоятелства“ с продължителност, подобна на разглежданата в делото по главното производство, предвиденото в тези разпоредби задължение за полагане на грижа за пътниците, ползващи въздушен транспорт, трябва да се изпълни, без това да засяга валидността на посочените разпоредби.

При все това пътник, ползващ въздушен транспорт, може да получи като обезщетение за неизпълнението от страна въздушния превозвач на неговото задължение за полагане на грижа, посочено в член 5, параграф 1, буква б) и член 9 от Регламент № 261/044, единствено възстановяване на сумите, които с оглед на конкретните обстоятелства във всеки отделен случай се оказват необходими, подходящи и разумни за запълването на пропуската на въздушния превозвач при полагането на грижа за посочения пътник, което националният съд ита задачата да прецени.

⁽¹⁾ ОВ C 80, 12.3.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof — Белгия) — Belgische Petroleum Unie VZW и др./Belgische Staat

(Дело C-26/11) ⁽¹⁾

(Директива 98/70/ЕО — Качество на бензиновите и дизеловите горива — Членове 3—5 — Екологични спецификации, приложими за горивата — Директива 98/34/ЕО — Процедура за предоставяването на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество — Членове 1 и 8 — Понятие „технически регламент“ — Задължение за съобщаване за проектите на технически регламенти — Национална уредба, която задължава дружествата от петролната промишленост, пускащи на пазара бензинови и/или дизелови горива, да пуснат на пазара в рамките на същата година и определено количество биогорива)

(2013/C 86/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaf BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV, Argosil Belgium NV

Ответник: Belgische Staat

В присъствието на: Belgian Bioethanol Association VZW, Belgian Biodiesel Board VZW

Предмет

Преюдициално запитване — Grondwettelijk Hof — Тълкуване на член 4, параграф 3 ДЕС, на член 26, параграф 2 и членове 28, 34, 35 и 36 ДФЕС, на членове 3, 4 и 5 от Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕО на Съвета (ОВ L 350, стр. 58; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 26, стр. 3) и на член 8 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правилата относно услугите на информационното общество (ОВ L 204, стр. 37, Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207) — Национална уредба, която задължава дружествата от петролната промишленост, пускащи на пазара горива, да пускат в обращение в рамките на същата година също и определени количества чист биоетанол или биоетанол във формата на био-ЕТБЕ или във формата на метиловите естери на мастни киселини („МЕМК“)

Диспозитив

1. Членове 3—5 от Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2009/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която в съответствие с целта за насърчаване на използването на биогорива в транспортния сектор, възложена на държавите членки от Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 година относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт, Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО и Директива 2009/30, задължава дружествата от петролната промишленост, пускащи на пазара бензинови и/или дизелови горива, в рамките на същата календарна година да пуснат на пазара, съесвайки ги с тези продукти, и определено количество биогорива, когато това количество е изчислено в проценти от общото количество на посочените продукти, търгувани от тях годишно, и тези проценти са в съответствие с максималните пределни стойности, определени в Директива 98/70, изменена с Директива 2009/30.

2. Член 8 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 година, във връзка с член 10, параграф 1, последно тире от посочената директива, трябва да се тълкува в смисъл, че не налага предоставянето на проекта за национална законова разпоредба, на основание на която дружествата от петролната промишленост, пускащи на пазара бензинови и/или дизелови горива, се задължават в рамките на същата календарна година да пуснат на пазара и определен процент биогорива, когато, след като този проект е бил предоставен в изпълнение на посочения член 8, параграф 1, първа алинея, той е бил изменен, за да отрази бележките на Европейската комисия по него, и така измененият проект след това е бил предоставен на същата.

(¹) ОВ C 113, 9.4.2011 г.

Решение на Съда (втори състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от High Court of Ireland — Ирландия) — H.I.D., B.A./Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlande, Attorney General

(Дело C-175/11) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща европейска система за убежище — Молба от гражданин на трета страна за получаване на статут на бежанец — Директива 2005/85/ЕО — Член 23 — Възможност за използване на приоритетна процедура за разглеждане на молбите за убежище — Национална процедура, която предвижда да се приложи ускорена или приоритетна процедура за разглеждане на молби за убежище от лица, принадлежащи към определена въз основа на гражданството или на страната на произход категория — Право на ефективна съдебна защита — Член 39 от посочената директива — Понятие за юрисдикция по смисъла на този член)

(2013/C 86/04)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: H.I.D., B.A.

Ответници: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlande, Attorney General

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Ireland — Тълкуване на членове 23 и 39 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от

1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242) — Молба от гражданин на трета страна за получаване на статут на бежанец — Съответствие с правото на Съюза на национална процедура, която предвижда да се приложи ускорена или приоритетна процедура за разглеждане на молби за убежище от лица, принадлежащи към определена въз основа на гражданството или на страната на произход категория — Право на ефективни правни средства за защита — Понятие за „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС

Диспозитив

1. Член 23, параграфи 3 и 4 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да предвижда, при спазване на основните принципи и гаранции, посочени в глава II от същата директива, някои категории молби за убежище, определени въз основа на критерия за гражданството или страната на произход на кандидата, да бъдат разглеждани по реда на ускорена или приоритетна процедура.
2. Член 39 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на кандидат за убежище да подаде жалба срещу решението на решаващия орган пред юрисдикция като Refugee Appeals Tribunal (Ирландия) и да обжалва решението на последната по въззивен ред пред по-горна юрисдикция, като High Court, или да оспори валидността на решението на същия този решаващ орган пред High Court, чиито решения могат да бъдат обжалвани пред Supreme Court (Ирландия).

(¹) ОВ С 204, 9.7.2011 г.

Решение на Съда (седми състав) от 31 януари 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело С-301/11) (¹)

(Данъчно законодателство — Прехвърляне на данъчната регистрация — Свобода на установяване — Член 49 ДФЕС — Облагане на нереализирани данъчни печалби — Незабавно заплащане на такса, събирана при износа)

(2013/С 86/05)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и W. Roels)

Ответник: Кралство Нидерландия (представители: C. Wissels, J. Langer и M. de Ree)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: T. Henze и K. Petersen), Кралство Испания (представител: A. Rubio González), Португалска република (представител: L. Inez Fernandes)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Тълкуване на член 49 ДФЕС — Такса, събирана при износа, за предприятия, които престават да бъдат установени за данъчни цели в Нидерландия — Данъчно облагане на нереализираните от дадено предприятие данъчни печалби при промяна на седалището на предприятието, преместване на ефективния му център на управление или прехвърляне на активите му в друга държава членка

Диспозитив

1. Като е приело и е запазило в сила национална правна уредба, предвиждаща облагане на нереализираните печалби при прехвърлянето на дадено предприятие или при прехвърлянето на седалището или на мястото на стопанска дейност на дадено дружество в друга държава членка, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 49 ДФЕС.
2. Осъжда Кралство Нидерландия да понесе направените от него съдебни разноски.
3. Осъжда Федерална република Германия, Кралство Испания и Португалската република да понесат направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 252, 27.8.2011 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Комисията за защита от дискриминация — България) — Валери Хариев Белов/„ЧЕЗ Електро България“ АД и др.

(Дело С-394/11) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Понятието „национална юрисдикция“ — Липса на компетентност на Съда)

(2013/С 86/06)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Комисия за защита от дискриминация

Страни в главното производство

Жалбоподател: Валери Хариев Белов

Ответници: „ЧЕЗ Електро България“ АД, Лидия Георгиева Димитрова, Розелина Димитрова Костова, Кремена Стоянова Стоянова, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, Иван Коваржчик, Атанас Антонов Дандаров, Иржи Постолака, Владимир Марек, Държавна комисия по енергийно и водно регулиране

Предмет

Преюдициално запитване — Комисия за защита от дискриминация — Тълкуване на член 2, параграф 1, букви а) и б), на член 3, параграф 1, буква з) и на член 8, параграф 1 от Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19), на член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на съображение 29, на член 1 и на член 13, параграф 1 от Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги и за отмяна на Директива 93/76/ЕО на Съвета (ОВ L 114, стр. 64; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 222), на член 3, параграф 5 от Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО — Декларации относно операциите по извеждане от експлоатация и управление на отпадъци (ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61), както и на член 3, параграф 7 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, стр. 55) — Административна практика, при която се предоставя свобода на разпределителното предприятие да монтира в ромските квартали електромери на уличните електрически стълбове на височина, недостъпна за визуален контрол над показанията им от страна на потребителите от тези квартали, докато извън ромските квартали електромерите се монтират на достъпна височина — Право или интерес на крайния потребител на електроенергия да може редовно да проверява показанията на електромера — Доказателствена тежест в областта на дискриминацията

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз не е компетентен да отговори на въпросите, отправени от Комисията за защита от дискриминация с акта ѝ за преюдициално запитване от 19 юли 2011 г.

(¹) ОВ C 298, 8.10.2011 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța — Румъния) — Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța/изпълнение на европейски заповеди за арест, издадени срещу Ciprian Vasile Radu

(Дело C-396/11) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки — Европейска заповед за арест, издадена с цел провеждане на наказателно преследване — Основания за отказ от изпълнение)

(2013/C 86/07)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Constanța

Страна в главното производство

Ciprian Vasile Radu

Предмет

Преюдициално запитване — Curtea de Apel Constanța — Тълкуване на Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3), както и на член 6 ДЕС и на Хартата на основните права на Европейския съюз, по-конкретно на членове 6, 48 и 52 от нея — Европейска заповед за арест, издадена с цел провеждане на наказателно преследване — Възможност на изпълняващата заповедта държава членка да откаже искането за предаване на издирваното лице поради неспазването на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, на Хартата на основните права на Европейския съюз, както и поради липсващото или непълно транспониране на Рамково решение 2002/584/ПВР от издаващата заповедта държава членка

Диспозитив

Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че изпълняващите съдебни органи не могат да откажат да изпълнят европейска заповед за арест, издадена с цел провеждане на наказателно преследване, с мотива че издирваното лице не е било изслушано в издаващата държава членка преди издаването на тази заповед за арест.

(¹) ОВ C 282, 24.9.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — град Варна, България) — „Строй транс“ ЕООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело C-642/11) (¹)

(Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Принцип на данъчен неутралитет — Право на приспадане — Отказ — Член 203 — Начисляване на ДДС във фактурата — Изискуемост — Наличие на облагаема сделка — Еднаква преценка по отношение на издателя на фактурата и по отношение на нейния получател — Необходимост)

(2013/C 86/08)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — град Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Строй транс“ ЕООД

Ответник: Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд-Варна — Тълкуване на член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Право на приспадане на ДДС по получена доставка — Данък, дължим поради посочването му във фактурата, въпреки липсата на доставка или на заплащане на указания във фактурата предмет — Доказателство за действителното извършване на доставка на стоки — Данъчна ревизия на прекия доставчик на данъчнозадълженото лице, която не прави корекция на начисления данък

Диспозитив

1. Член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че:

— данък върху добавената стойност се дължи от начислителя го във фактура лице независимо от действителното наличие на облагаема сделка,

— само от факта, че в съставен на издателя на фактурата ревизионен акт данъчната администрация не е извършила корекция на декларирания от него данък върху добавената стойност, не може да се направи изводът, че посочената администрация е признала, че фактурата съответства на действително извършена облагаема сделка.

2. Принципиите на данъчен неутралитет, на пропорционалност и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на данък върху добавената стойност, платен за получена доставка, по съображение че липсва действително извършена облагаема сделка, независимо че в съставен на издателя на същата фактура ревизионен акт не е направена корекция на декларирания от последния данък върху добавената стойност. Ако все пак поради данъчни измами или нередности, извършени от издателя на фактурата или от доставчиците нагоре по веригата и посочени като основание за правото на приспадане, се приеме, че сделката не е действително извършена, трябва да се установи — въз основа на обективни данни и без да се изисква от получателя на фактурата да извършва проверки, каквито не е длъжен да прави, — че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с данък върху добавената стойност, което обстоятелство запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 80, 17.3.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 31 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — град Варна — България) — „ЛВК-56“ ЕООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-643/11) (¹)

(Данъчни въпроси — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Принцип на данъчен неутралитет — Право на приспадане — Отказ — Член 203 — Начисляване на ДДС във фактурата — Изискуемост — Наличие на облагаема сделка — Еднаква преценка по отношение на издателя на фактурата и по отношение на нейния получател — Необходимост)

(2013/С 86/09)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — град Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЛВК-56“ ЕООД

Ответник: Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд-Варна — Тълкуване на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) — Право на приспадане на заплатения по получени доставки ДДС — Доказателства за съществуването на данъчното събитие — Практика на данъчната администрация да отказва правото на приспадане на ДДС да се предостави на получателя на облагаема доставка на стоки поради липсата на документи, удостоверяващи действителната доставка, въпреки констатацията за изискуемост на данъка на равнището на доставчика

Диспозитив

1. Член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че:

— данък върху добавената стойност се дължи от начислителя го във фактура лице независимо от действителното наличие на облагаема сделка,

— само от факта, че в съставен на издателя на фактурата ревизионен акт данъчната администрация не е извършила корекция на декларирания от него данък върху добавената стойност, не може да се направи изводът, че посочената администрация е признала, че фактурата съответства на действително извършена облагаема сделка.

2. Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че член 167 и член 168, буква а) от Директива 2006/122, както и принципите на данъчен неутрализитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на данък върху добавената стойност, платен за получена доставка, по съображение че липсва действително извършена облагаема сделка, независимо че в съставен на издателя на същата фактура ревизионен акт не е направена корекция на декларирания от последния данък върху добавената стойност. Ако все пак поради данъчни измами или нередности, извършени от издателя на фактурата или от доставчиците нагоре по веригата и посочени като основание за правото на приспадане, се приеме, че сделката не е действително извършена, трябва да се установи — въз основа на обективни данни и без да се изисква от получателя на фактурата да извършва проверки, каквито не е длъжен да прави, — че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от измама с данък върху добавената стойност, което обстоятелство запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ C 80, 17.3.2012 г.

Преюдициално запитване, отправено от Krajský súd v Prešove (Словакия) на 6 ноември 2012 г. — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA/Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

(Дело C-496/12)

(2013/C 86/10)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Prešove

Страни в главното производство

Жалбоподател: Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA

Ответник: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

Преюдициални въпроси

1. Дали разпоредбите на Директива 1999/44/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции, на Директива 85/374/ЕИО (²) на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока, както и на другите директиви, които имат за цел защитата на потребителите, трябва да се тълкуват в смисъл, че юридическите лица могат да се ползват от същата защита, като тази, от която се ползват потребителите, при условие че при договорите, предмет на тези директиви, действат за цели, които не са в рамките на тяхната професионална или търговска дейност.

2. Дали разпоредбите на директивите на Европейския съюз, включително на Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции, както и тези на Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба на националното право като разглежданата в главното производство, която при установяване на неизправност на стока ограничава исконите за обезщетение, като например иска за неоснователно обогатяване, само до периода след последното отчитане на показанията на неизправния водомер, направено преди подаването на молбата за възстановяване.

(¹) ОВ L 171, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89.

(²) ОВ L 210, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия) на 19 декември 2012 г. — Loredana Napoli/Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Дело C-595/12)

(2013/C 86/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Loredana Napoli

Ответник: Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Преюдициални въпроси

1. Приложим ли е член 15 от Директива 2006/54/ЕО (¹) (завръщане от отпуск по майчинство) към участието в курс за професионално обучение в рамките на трудово правоотношение, и трябва ли да се тълкува в смисъл, че след приключване на отпуска по майчинство, работничката или служителката има право да бъде включена отново в същия курс, който продължава да се провежда, или той може да се тълкува в смисъл, че работничката или служителката може да бъде включена в следващ курс, въпреки че е налице несигурност поне що се отнася до датата на започването му?

2. Трябва ли член 2, параграф 2, буква в) от Директива 2006/54/ЕО, който обявява за дискриминация всяко неблагоприятно третиране по причини свързани с отпуска

по майчинство, да се тълкува в смисъл, че на работничката или служителката трябва да се осигури абсолютна закрила от всяко съществено неравенство, която закрила не може да бъде засегната поради наличието на различни интереси (Решение на Съда от 30 април 1998 г. по дело Thibault, C-136/95), и поради това да не се допуска национална правна уредба, която като предвижда изключване от курс за професионално обучение и едновременно с това гарантира възможността за включване в следващия курс, има за цел да осигури адекватно обучение, но която лишава работничката или служителката от възможността да постъпи по-рано на нова длъжност заедно с колегите си от мъжки пол, които са от същия конкурс и курс, в резултат на което да получи съответното възнаграждение?

3. Трябва ли член 14, параграф 2 от Директива 2006/54/ЕО, съгласно който не представлява дискриминация разлика в третирането, основаваща се на характеристики, които представляват съществено изискване за осъществяването на професионалната дейност, да се тълкува в смисъл, че позволява на държавата членка да забави достъпа до труд в ущърб на работничка или служителка, която не е могла да получи пълно професионално обучение поради отпуск по майчинство?
4. В хипотезата по точка 3 и ако се приеме абстрактно, че член 14, параграф 2 е приложим към описания в тази точка случай, трябва ли тази разпоредба все пак да се тълкува, в съответствие с общия принцип на пропорционалност, в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда изключването от курса на обучение на отсъстваща поради отпуск по майчинство работничка или служителка, а не гарантира организирането на паралелни курсове за наваксване на пропуснатото обучение, така че да се съчетаят правата на майката с обществен интерес, макар да възникват известни финансови и организационни разходи, свързани с тази възможност?
5. Ако Директива 2006/54/ЕО се тълкува в смисъл, че не допуска посочената национална правна уредба, съдържа ли тази директива норми с непосредствено действие, които са пряко приложими от националния съд?

(¹) Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

Жалба, подадена на 19 декември 2012 г. от Isdin, SA срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 9 октомври 2012 г. по дело T-366/11 — Bial-Portela & Ca, SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-597/12 P)

(2013/C 86/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Isdin, SA (представители: адв. Н. L. Mosback; G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macías Bonilla, abogados)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Bial-Portela & Ca, SA

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение;
- да се потвърди решението от 6 април 2001 г. на първи апелативен състав на СХВП, с което възражението се отхвърля изцяло;
- да се осъди Bial-Portela & Ca, SA да плати съдебните разходи.

Основания и доводи

Жалбоподателят твърди, че е налице изопачаване на доказателствата от Общия съд, тъй като в точка 34 от обжалваното съдебно решение той счита, че „апелативният състав е допуснал грешка, приемайки, че липсва фонетично сходство между знаците“. Апелативният състав обаче не е допуснал грешка, като за разлика от Общия съд е приел, че липсва фонетично сходство между знаците, и правилно е анализирал фонетичното сходство между знаците като е решил, че въпреки фонетичните прилики между тях, цялостното им звучене е различно. Настоящото представителство счита, че горното заключение на апелативния състав, което е изопачено от Общия съд, следва да бъде потвърдено.

В допълнение жалбоподателят твърди, че е налице изопачаване на фактите от Общия съд, тъй като в точка 40 от обжалваното съдебно решение той е приел, че стоките от клас 3 и голяма част от стоките от клас 5 (...) обикновено се търгуват чрез излагане в супермаркетите и поради това се избират от купувачите след зрителина преценка на техните опаковки. Тази фактическа преценка не е подкрепена от никакви доказателства и поради това изопачава фактите, на които решението би трябвало да бъде основано. Освен това този факт не се изтъква от никоя от страните, поради което може да се вземе предвид, само ако е общоизвестен (и предвид твърденията за неправдоподобност на този факт, да се разгледа така, като че ли сам по себе си той представлява изопачаване на фактите). Следователно този факт не може да бъде използван като основание на преценката за наличие на вероятност от обкръване.

Жалбоподателят твърди също, че принципът на състезателност, установен в член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 (¹) (предишен член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94 (²)), е нарушен, тъй като Общият съд е допуснал грешка при прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 и на относимата съдебна практика, нарушавайки по този начин правото на Съюза. Общият съд не е извършил цялостна преценка на конфликтните марки, вземайки предвид всички фактори от значение за обстоятелствата по настоящото дело.

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1)

(²) Регламент (ЕО) № 40/1994 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1 стр. 146)

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Белгия) на 20 декември 2012 г. — Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you/FOD Financiën

(Дело C-599/12)

(2013/C 86/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you

Отговорник: FOD Financiën

Преюдициални въпроси

1. Има ли право Белгия да промени разпоредбите от националното си право по такъв начин, че (от 1 декември 1977 г.) непосредствено преди Шеста директива за ДДС ⁽¹⁾ да влезе в сила (на 1 януари 1978 г.) да започне да облага с ДДС определени освободени от ДДС услуги — в конкретния случай услуги при пътувания извън ЕС — като така заобикаля клаузата standstill по член 28, параграф 3 от тази директива (член 370 от Директива 2006/112 ⁽²⁾), който предвижда, че тези услуги при пътувания могат да продължат да бъдат облагани с ДДС само когато вече са подлежали на облагане с ДДС преди влизането на Шеста директива в сила?
2. Следвало ли е от 13 юни 1977 г. (датата на публикуване на Директивата) Белгия да се въздържа от облагането на услугите при пътувания извън ЕС?
3. Нарушава ли Белгия член 309 от Директива 2006/112, тъй като не третира туристическите агенти, по отношение на предоставяните от тях услуги извън Общността, по идентичен начин като туристическите посредници, а въпреки всичко продължава да облага тези услуги?
4. Членове 309, 153, 370 и приложение X към Директива 2006/112 нарушават ли общите принципи на правото на Съюза, принципа на равно третиране и принципа на пропорционалност, както и разпоредбите относно свободното движение на хора, стоки и капитали, и по-специално членове 43 и 56 от Договора за ЕО, доколкото предоставят на държавите членки право на избор при облагането на услуги при пътувания извън Общността?
5. Нарушават ли се принципите на правото на Съюза, и по-конкретно принципите на равно третиране, на пропорционалност, и на неутралитет на ДДС вследствие на обстоятел-

ството, че с Кралски декрет от 28 ноември 1999 г. относно пътуванията извън ЕС Белгия предвижда облагане с ДДС единствено на туристическите агенти, но не и на посредниците?

⁽¹⁾ Шеста директива на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court (Ireland) на 27 декември 2012 г. — HN/Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland and the Attorney General

(Дело C-604/12)

(2013/C 86/14)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: HN

Отговорник: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland and the Attorney General

Преюдициални въпроси

Позволява ли Директива 2004/83/ЕО ⁽¹⁾, тълкувана в светлината на принципа на добра администрация в правото на Европейския съюз и в частност в светлината на предвиденото в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на държава членка да предвиди в своето право, че молбата за предоставяне на статут на субсидиарна закрила може да се разгледа, само ако молителят е поискал и му е било отказано предоставянето на статут на бежанец в съответствие с националното право?

⁽¹⁾ Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52)

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court (Обединено кралство) на 18 декември 2012 г. — Astrazeneca AB/Comptroller-General of Patents

(Дело C-617/12)

(2013/C 86/15)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Astrazeneca AB

Ответник: Comptroller-General of Patents

Преюдициални въпроси

1. Може ли швейцарско разрешение за пускане на пазара, което не е издадено по реда на процедурата за издаване на административно разрешение, установена в Директива 2001/83/ЕО ⁽¹⁾, но се признава автоматично от Лихтенщайн, да представлява „първото разрешение за пускане на пазара на продукта“ за целите на член 13, параграф 1 от Регламент № 469/2009/ЕО ⁽²⁾?
2. Има ли значение за отговора на първия въпрос, че:
 - а) съвкупността от клинични данни, въз основа на които швейцарският орган е издал разрешението за пускане на пазара, е счетена от Европейската агенция по лекарствата като неотговаряща на условията за издаване на разрешение за пускане на пазара съгласно Регламент № 726/2004/ЕО ⁽³⁾, и/или
 - б) след предоставянето на швейцарското разрешение за пускане на пазара то е било временно спряно и действието му е било възобновено едва след предоставянето на допълнителни данни?
3. Ако член 13, параграф 1 от Регламент № 469/2009 се отнася само до разрешения за пускане на пазара, издадени по реда на процедурата за издаване на административно разрешение, установена в Директива 2001/83/ЕО, фактът че даден лекарствен продукт първо е бил пуснат на пазара в рамките на ЕИП въз основа на швейцарско разрешение за пускане на пазара, автоматично признато в Лихтенщайн, което не е било издадено съгласно Директива 2001/83/ЕО,

прави ли невъзможно получаването от този продукт на сертификата за допълнителна закрила по член 2 от Регламент № 469/2009?

- ⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13 том 33 стр. 3).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти (ОВ L 152, стр. 1).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13 том 44 стр. 83).

Преюдициално запитване, отправено от Bundespatentgericht (Германия) на 10 януари 2013 г. — Bayer CropScience AG

(Дело C-11/13)

(2013/C 86/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Заявител и жалбоподател: Bayer CropScience AG

Преюдициален въпрос

Преюдициален въпрос до Съда на Европейския съюз относно тълкуването на член 3, параграф 1 и на член 1, точки 8 и 3 от Регламент (ЕО) № 1610/96 ⁽¹⁾:

Трябва ли понятието „продукт“, съдържащо се в член 3, параграф 1 и в член 1, точка 8, и понятието „активно вещество“, съдържащо се в член 1, точка 3 от този регламент, да се тълкуват в смисъл, че в обхвата им попада и антидот?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита (ОВ L 198, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 19, стр. 160).

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 14 януари 2013 г. — Alpina River Cruises GmbH и Nicko Tours GmbH/Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

(Дело C-17/13)

(2013/C 86/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH

Ответник: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Преюдициален въпрос

Следва ли Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 г. ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че се прилага към дейността по предоставяне на услуги по круизни линии, развивана между пристанища на държава членка, без да е налице качване и слизване в тези пристанища на различни пътници, доколкото въпросната дейност започва и завършва с качването и слизането на същите пътници в същото пристанище на държавата членка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 83).

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 15 януари 2013 г. — Ministero dell'Interno/Fastweb SpA

(Дело C-19/13)

(2013/C 86/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministero dell'Interno

Ответник: Fastweb SpA

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 2г, параграф 4 от Директива 2007/66 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в случаите, когато преди да възложи поръчката пряко на определен икономически оператор, избран без предварително публикуване на обявление за поръчка, възлагащият орган е публикувал в Официален вестник на Европейския съюз обявление за доброволна прозрачност ex-ante и е изчакал поне десет дни преди да сключи договора, за националния съд, автоматично и във всички случаи, се изключва възможността да обяви недействителност на договора, дори ако констатира нарушение на нормите, които позволяват, при определени условия, възлагането на договора без провеждането на процедура за възлагане на обществена поръчка?
2. При условията на евентуалност, съответства ли член 2г, параграф 4 от Директива 2007/66 на принципите на равенство на страните, на недопускане на дискриминация и на защита на конкуренцията и гарантира ли той правото на

ефективен съдебен процес, закрепено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, ако се тълкува в смисъл, че изключва възможността да се обяви недействителността на договора въз основа на разпоредба на националното право (член 122 от Административнопроцесуалния кодекс), въпреки че съдът е констатирал нарушение на разпоредбите, които позволяват, при определени условия, възлагането на договора без провеждането на процедура за възлагане на обществена поръчка?

⁽¹⁾ Директива 2007/66/ЕО на Европейския съюз и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕО и 92/13/ЕО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, стр. 31).

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Berlin (Германия) на 15 януари 2013 г. — Daniel Unland/Land Berlin

(Дело C-20/13)

(2013/C 86/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Daniel Unland

Ответник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

1. Следва ли първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че установява всеобхватна забрана за допускане на необоснована дискриминация, основана на възраст, която забрана се прилага и по отношение на нормите на националното право относно заплатите на магистратите във федералните провинции?
2. При положителен отговор на първия въпрос, в резултат на тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз стига ли се до извода, че е налице пряка или непряка дискриминация, основана на възраст, ако съгласно определена национална разпоредба размерът на основната заплата на съответния магистрат при назначаването му като такъв и последващото повишение на тази основна заплата зависят от възрастта на съответното лице?
3. При положителен отговор и на втория въпрос, тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз допуска ли подобна национална разпоредба да бъде оправдавана с преследваната от законодателя цел да възнагражда придобития професионален опит и/или социални умения?

4. При положителен отговор и на третия въпрос, ако националният законодател не е успял да въведе в националното право норми относно заплатите на магистратите, с които не се допуска дискриминация, тълкуването на първичното и/или вторично право на Европейския съюз позволява ли в полза на дискриминираното лице да възникне и друга правна последица, освен с обратна сила да му бъде изплатена възможно най-високата по степен заплата за съответната длъжностна категория?

В това отношение единствено въз основата на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО, ли възниква правната последица от забраната за допускане на дискриминация, или претенцията на заинтересуваното лице възниква единствено с оглед на неправилното транспониране на разпоредбите на правото на Европейския съюз в съответствие с установеното в правото на Съюза право на иск за отговорност на държавите членки?

5. Тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз допуска ли съществуването на национална мярка, която обвързва предявяването на претенциите на магистратите за (последващо) плащане на определена сума или за обезщетение от изискването магистратите да предявят тези претенции възможно най-скоро след възникването им?
6. При положителен отговор на въпросите по точки 1—3, от тълкуването на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз следва ли, че ако със закон, уреждащ прехода към нов режим за определяне на заплатите на магистратите, на заварените магистрати се определя степен на заплатата в съответствие с новия режим, като се взема единствено предвид размерът на основна заплата, която те са получавали съгласно старата (дискриминационна) уредба на конкретна, посочена в новия закон релевантна дата на прехода, като съгласно този закон релевантна за повишението на заплатите на тези магистрати в последващи степени е единствено продължителността на придобития след влизането в сила на новия закон опит, без да се отчита абсолютната продължителност на целия, придобит от тях опит, по този начин на практика се запазва в непроменен вид допусканата със старата уредба дискриминация, основана на възраст — и това състояние продължава до евентуалното достигане на възможно най-високата по степен заплата?
7. При положителен отговор и на въпрос 6, тълкуването на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз допуска ли това неограничено продължаващо неравно третиране да бъде обосновано с преследването от законодателя цел, според която със закона, уреждащ прехода към новия режим не следва да се защитават (единствено) придобитите права към настъпването на посочената в закона релевантна за прехода дата, а (също) и възникналите въз основа на стария режим прогнозни очаквания за доходите, които завареният магистрат ще получи в рамките на цялата продължителност на неговия професионален живот, като му бъде изплащана заплатата за съответната длъжностна категория, при положение че новоназначените магистрати са по-добре платени?

Допустимо ли е продължаващата дискриминация на заварените магистрати да бъде обоснована с аргумента, че алтернативните разрешения на установените с новия режим правила (индивидуално определяне на съответната степен на заплата в зависимост от продължителността на придобития опит също и за всеки от заварените магистрати) са свързани с по-голяма административна тежест?

8. В случай че се отхвърли посочената във въпрос 7 възможност да се обоснове допускането на дискриминация, ако националният законодател не е успял да въведе в националното право норми, с които не се допуска дискриминация, също и относно заплатите на заварените магистрати, тълкуването на първичното и/или вторично право на Европейския съюз позволява ли в полза на заварените магистрати да възникне и друга правна последица, освен да им бъде изплатена с обратна сила, и да се продължи да им се изплаща за в бъдеще, възможно най-високата по степен заплата за съответната длъжностна категория?

9. При положителен отговор на въпросите по точки 1—3 и при отрицателен отговор на въпрос 6, от тълкуването на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз следва ли, че е налице пряка или непряка дискриминация, основана на възраст, ако съгласно разпоредбите от уреждащ прехода към новия режим закон заварените магистрати, навършили определена възраст към датата на прехода, могат, след като са достигнали определена степен на заплатата, да получат по-бързо повишение на последната, отколкото магистратите, които са по-младите от тях в деня на прехода към новия режим?
10. При положителен отговор на въпрос 9, тълкуването на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз допуска ли това неравно третиране да бъде обосновано с преследваната от законодателя цел, според която не следва да се защитават вече придобитите към датата на прехода права, а изключително възникналите въз основа на стария режим прогнозни очаквания за доходите, които магистратът ще получи в рамките на цялата продължителност на неговия професионален живот, като му бъде изплащана заплатата за съответната длъжностна категория?
11. В случай че се отхвърли посочената във въпрос 10 възможност да се оправдае допускането на дискриминация, ако националният законодател не е успял да въведе в националното право норми, с които не се допуска дискриминация, също и относно заплатите на заварените магистрати, тълкуването на първичното и/или вторично право на Европейския съюз позволява ли в полза на заварените магистрати да възникне и друга правна последица, освен да им бъде гарантирана възможността с обратна сила и за в бъдеще да могат да получават същото повишение на заплатите, както и посочените във въпрос 9 привилегирани магистрати?

(1) Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Napoli (Италия) на 17 януари 2013 г. — Mascolo/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Дело C-22/13)

(2013/C 86/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Napoli

Страни в главното производство

Ищец: Raffaella Mascolo

Отговорник: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Преюдициални въпроси

1. Представява ли правната уредба в училищния сектор, така както е описана, еквивалентна мярка по смисъла на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾?
2. Кога трябва да се приеме, че едно трудово правоотношение е правоотношение в „държавния“ сектор по смисъла на клауза 5 от Директива 1999/70/ЕО, и по-специално че става дума за „специфични сектори и/или категории работници“, което следователно може да обоснове последици, които са различни от тези при трудовите правоотношения в частния сектор?
3. Като се имат предвид обясненията, изложени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО ⁽²⁾ и в член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2006/54/ЕО ⁽³⁾, включват ли се последиците от незаконосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение в понятието условия за наемане на работа по клауза 4 от Директива 1999/70/ЕО? При утвърдителен отговор на предходния въпрос, оправдана ли е по смисъла на клауза 4 разликата между обичайно предвидените от националното право последици от незаконосъобразното прекратяване на срочно трудово правоотношение и на трудово правоотношение за неопределено време?
4. По силата на принципа за лоялно сътрудничество, забранено ли е държава членка умишлено да опише пред Съда на Европейския съюз в рамките на производство по преюдициално запитване национална правна уредба, която не съответства на действителността, и задължен ли е националният съд, в отсъствието на алтернативно тълкуване на националното право, което да отговаря на произтичащите от принадлежността към Европейския съюз задължения, да тълкува, ако е възможно, националното право в съответствие с предложеното от държавата тълкуване?
5. Част ли е от условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение по Директива 91/533/ЕИО ⁽⁴⁾ и по-специално по член 2, параграф 1 и параграф 2, буква д) указването на случаите, при които срочният трудов договор може да се преобразува в трудов договор за неопределено време?
6. При утвърдителен отговор на предходния въпрос, противоречи ли на член 8, параграф 1 от Директива 91/533/ЕИО, както и на целите на тази директива, и по-специално на целите, посочени в съображение 2 от нея, изменение с обратно действие на правната уредба, което не гарантира на работниците или служителите възможността да се

ползват от правата си по директивата, тоест не гарантира спазването на посочените в документа за назначаване условия на труд?

- ⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).
- ⁽²⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).
- ⁽³⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).
- ⁽⁴⁾ Директива 91/533/ЕИО на Съвета от 14 октомври 1991 година относно задължението на работодателя да информира работниците или служителите за условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение (ОВ L 288, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 174).

Преюдициално запитване, отправено от Corte Suprema di Cassazione (Италия) на 24 януари 2013 г. — ASS.I.C.A. и Krafts Foods Italia SpA/Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ и др.

(Дело C-35/13)

(2013/C 86/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte Suprema di Cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: ASS.I.C.A. — Associazione Industriali delle Carni, Krafts Foods Italia SpA

Отговорници: Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino“ и др.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 2 от Регламент (ЕИО) № 2081/1992 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска сдружение на производители да претендира правото да използва при условията на изключителност в рамките на общността територията наименование за географски произход, използвано на територията на държава членка за означаване на определен тип колбас, без преди това да е получило от тази държава членка правно обвързващо решение, с което да се установяват пределите на географския район на производство, спецификацията за производство и евентуалните изисквания, на които трябва да отговарят производителите, за да получат правото да използват същото наименование;
2. Съгласно разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2081/1992 кой режим следва да се прилага на пазара в Общността, както и в този на държава членка по отношение на географско наименование, което няма разглежданата регистрация?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 208, стр. 1).

Жалба, подадена на 31 януари 2013 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 21 ноември 2012 г. по дело T-270/08, Германия/Комисия

(Дело C-54/13 P)

(2013/C 86/22)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: T. Henze, C. von Donat и J. Lipinsky, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Испания, Кралство Нидерландия, Френска република

Искания на жалбоподателя

- да се отмени, от една страна, Решение на Общия съд на Европейския съюз от 21 ноември 2012 г. по дело T-270/08 — Федерална република Германия, Кралство Испания (въстъпила страна), Френска република (въстъпила страна) и Кралство Нидерландия (въстъпила страна) срещу Европейската комисия — за отмяна на Решение C(2008) 1615 окончателен на Комисията от 29 април 2008 г., с което се намалява помощта от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), предоставена с Решение C(94) 1973 на Комисията от 5 август 1994 година в полза на оперативната програма за Източен Берлин (Германия), попадаща в цел № 1 (1994—1999), и от друга страна, посоченото Решение C(2008) 1615 окончателен, и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят се позовава на четири основания.

Първо основание: Общият съд нарушил разпоредбите на член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88 ⁽¹⁾ във връзка с член 1 от Регламент № 2988/95 ⁽²⁾, както и принципа на предоставената компетентност (член 5 ЕО, станал впоследствие член 5, параграф 2 ДЕС, както и член 7 ДФЕС), тъй като неправилно приел, че чисто административните грешки, допуснати от националните органи, могат да представляват „нередности“, даващи право на Комисията да извърши финансови корекции на основание на член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88.

Второ основание: Общият съд нарушил също член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88 и принципа на предоставената компетентност (член 5, параграф 2 ДЕС и член 7 ДФЕС), тъй като неправилно приел, че Комисията може да извърши финансови корекции под формата на екстраполация (първа част от второто основание). Дори обаче от член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88 да можело да се изведе, че Комисията има право да направи финансови корекции чрез екстраполация, Общият съд все пак извършил грешка при прилагането на правото като потвърдил реда и условията за осъществяването на екстраполацията в случая. От една страна, Комисията не трябвало да квалифицира като систематични грешките, които твърдяла, че са допуснати по отношение на цялата операционна програма, нито да екстраполира така изчисления коефициент на грешка от цялостната програма. От друга страна, Комисията не трябвало да използва техниката на проучване, за да извърши намаление чрез екстраполация на равнището на цялата програма (втора част от второто основание). Накрая, чрез екстраполацията на грешки, които не били представителни, и чрез извършването на фиксирани корекции Комисията намалила несъразмерно финансовото участие в операционната програма (трета част от второто основание).

Трето основание: обжалваното решение нарушавало също член 24, параграф 2 от Регламент № 4253/88 и принципа на предоставената компетентност, тъй като Общият съд изглежда неправилно приел, че Комисията има право да извършва фиксирани финансови корекции (първа част от третото основание). Независимо че Комисията имала право да извършва такива корекции, Общият съд все пак допуснал грешка при прилагане на правото като потвърдил извършените от нея в случая несъразмерни финансови корекции (втората част от третото основание).

Четвърто основание: накрая, Общият съд нарушил задължението за мотивиране по член 81 от Процедурния си правилник и по член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, тъй като от мотивите на обжалваното решение не ставало ясно дали Общият съд разгледал довода на жалбоподателя относно неправомерния характер на фиксирани финансови корекции (първа част от второто основание на жалбата), както и не било възможно да се определи поради какви съображения той го отхвърлил.

-
- (1) Регламент № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 2052/88 относно координацията между дейностите на различните структурни фондове, от една страна, и тези на Европейската инвестиционна банка и на другите съществуващи финансови инструменти, от друга страна (ОВ L 374, стр. 1).
- (2) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 29 януари 2013 г. — Sagar/Комисия

(Дело T-269/00) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Напаления на социалноосигурителни вноски в полза на предприятия, установени на територията на Венеция и Киоджа — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяване на изплатените помощи — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2013/C 86/23)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Sagar Srl (Сеграте, Италия) (представители: адв. A. Vianello, адв. M. Merola и адв. M. Rappalardo)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, подпомаган от адв. A. Dal Ferro)

Встъпила страна, подпомагаща жалбоподателя: Италианска република (представители: първоначално U. Leanza, впоследствие I. Braguglia, впоследствие R. Adam и накрая I. Bruni, подпомагани от G. Aiello и P. Gentili, avvocati dello Stato)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощи в полза на предприятията, установени на територията на Венеция и Киоджа, предвидени в Закон № 30/1997 и в Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски (ОВ L 150, 2000 г., стр. 50).

Диспозитив

1. Произнася се по посоченото от Европейската комисия възражение за недопустимост с решението по същество.
2. Отхвърля жалбата като отчасти явно неоснователна.
3. Sagar Srl понася наред с направените от него съдебни разходи и тези на Комисията.
4. Италианската република понася направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ C 355, 9.12.2000 г.

Определение на Общия съд от 29 януари 2013 г. — Barbini и др./Комисия

(Дело T-272/00) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Напаления на социалноосигурителни вноски в полза на предприятия, установени на територията на Венеция и Киоджа — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяване на изплатените помощи — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна)

(2013/C 86/24)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Alfredo Barbini Srl (Мурано, Италия); Aureliano Toso Srl (Мурано); AVMazzega Srl (Мурано); Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl (Мурано); Carlo Moretti Srl (Мурано); Effetre SpA (Резана, Италия); Ferro & Lazzarini Srl (Мурано); Formia Srl (Мурано); Gino Cenedese & Figlio (Мурано); La Murrina (Мурано); Mazzucato International Srl (Мурано); Nason & Moretti Srl (Мурано); Tfz Internazionale Srl (Мурано); V. Nason & C. Srl (Мурано); Venini SpA (Мурано); Vetreria de Majo Srl (Мурано) и Vetreria LAG Srl (Мурано) (представители: адв. A. Vianello, адв. M. Merola и адв. A. Sodano)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, подпомаган от адв. A. Dal Ferro)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: Италианска република (представители: първоначално U. Leanza, впоследствие I. Braguglia, впоследствие R. Adam и накрая I. Bruni, подпомагани от G. Aiello и P. Gentili, avvocati dello Stato)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощи в полза на предприятията, установени на територията на Венеция и Киоджа, предвидени в Закон № 30/1997 и в Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски (ОВ L 150, 2000 г., стр. 50)

Диспозитив

1. Произнася се по посоченото от Европейската комисия възражение за недопустимост с решението по същество.
2. Отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна.

3. Alfredo Barbini Srl, Aureliano Toso Srl, AVMazzega Srl, Barovier & Toso vetrerie artistiche riunite Srl, Carlo Moretti Srl, Effetre SpA, Ferro & Lazzarini Srl, Formia Srl, Gino Cenedese & Figlio, La Murrina, Mazzucato International Srl, Nason & Moretti Srl, Tjz Internazionale Srl, V. Nason & C. Srl, Venini SpA, Vetreria de Majo Srl и Vetreria LAG Srl понасят наред с направените от тях съдебни разноски и тези на Комисията.
4. Италианската република понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 355, 9.12.2000 г.

Определение на Общия съд от 29 януари 2013 г. — Unindustria и др./Комисия

(Дело T-273/00) (¹)

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Напаления на социалноосигурителни вноски в полза на предприятия, установени на територията на Венеция и Киоджа — Решение, с което схемата за помощ се обявява за несъвместима с общия пазар и се разпорежда възстановяване на изплатените помощи — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2013/C 86/25)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria) (Венеция, Италия); Comitato «Venezia vuole vivere» (Венеция); Siram SpA (Милано, Италия); Fiorital Srl (Венеция); Jesurum di M. e A. Levi Morenos Sas (Венеция); Grafiche Veneziane Srl (Венеция); Cantiere navale De Poli SpA (Пелестрина, Италия); Aive Srl (Маркон, Италия); Bortoli Ettore Srl (Венеция); Tessuti Artistici Fortuny SpA (Венеция); Lorenzo Rubelli SpA (Венеция); Tecnomare SpA (Венеция) и Arsenale Venezia SpA (Венеция) (представители: адв. А. Vianello, адв. М. Merola и адв. А. Sodano)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci, подпомаган от адв. А. Dal Ferro)

Встъпила страна, подпомагаща жалбоподателите: Италианска република (представители: първоначално U. Leanza, впоследствие I. Braguglia, впоследствие R. Adam и накрая I. Bruni, подпомагани от G. Aiello и P. Gentili, avvocati dello Stato)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощи в полза на предприятията, установени на територията на Венеция и Киоджа, предвидени в Закон № 30/1997 и в Закон № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски (ОВ L 150, 2000 г., стр. 50).

Диспозитив

1. Произнася се по посоченото от Европейската комисия възражение за недопустимост с решението по същество.
2. Отхвърля жалбата като отчасти явно неоснователна.
3. L'Unione degli industriali della provincia di Venezia (Unindustria), Comitato «Venezia vuole vivere», Siram SpA, Fiorital Srl, Jesurum di M. e A. Levi Morenos Sas, Grafiche Veneziane Srl, Cantiere navale De Poli SpA, Aive Srl, Bortoli Ettore Srl, Tessuti Artistici Fortuny SpA, Lorenzo Rubelli SpA, Tecnomare SpA и Arsenale Venezia SpA понасят наред с направените от тях съдебни разноски и тези на Комисията.
4. Италианската република понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 355, 9.12.2000 г.

Определение на председателя на Общия съд от 1 февруари 2013 г. — Travetanche Injection/Комисия

(Дело T-368/11 R)

(Обезпечително производство — Отхвърляне на жалбата в главното производство — Липса на основание за произнасяне)

(2013/C 86/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Travetanche Injection SPRL (Брюксел, Белгия) (представители: адв. K. Van Maldegem и адв. R. Cana)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Oliver и E. Manhaeve, подпомагани от адв. K. Sawyer)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на Регламент (ЕС) № 366/2011 на Комисията от 14 април 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) по отношение на приложение XVII (Акриламид) (ОВ L 101, стр. 12).

Диспозитив

Липсва основание за произнасяне по молбата за обезпечение.

Определение на Общия съд от 5 февруари 2013 г. — BSI/Съвет(Дело T-551/11) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Дмпинг — Разширяване на обхвата на антидмпинговото мито, наложено върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китай, върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия — Несвързан вносител — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Липса на лично засягане — Подзаконов акт, който включва мерки за изпълнение — Недопустимост)

(2013/C 86/27)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Brugola Service International Srl (BSI) (Cassano Magnago, Италия) (представители: S. Bariatti и M. Farneti, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и P. Mahnič Bruni, подпомагани първоначално от G. Berrisch и M. de Morpurgo, а впоследствие от G. Berrisch, avocats)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: M. França и D. Grespan)

Предмет

Искане за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 723/2011 на Съвета от 18 юли 2011 година за разширяване обхвата на окончателното антидмпингово мито, наложено с Регламент (ЕО) № 91/2009 върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, с деклариран или не произход от Малайзия (ОВ L 194, стр. 6)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. Осъжда Brugola Service International Srl (BSI) да заплати направените от него съдебни разноски и разноските на Съвета на Европейския съюз.
3. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 370, 17.12.2011 г.

Жалба, подадена на 8 януари 2013 г. от Dana Moscová срещу решението, постановено на 13 юни 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-41/11, Moscová/Комисия

(Дело T-347/12 P)

(2013/C 86/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Dana Moscová (Прага, Чешка република) (представители: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Съда на публичната служба (3 състав) от 13 юни 2012 г. по дело F-41/11, Dana Moscová/Европейска комисия,
- да отмени решението, с което е отхвърлено искането за продължаване на срока на договора на жалбоподателя,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски за двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изведено от грешка при прилагане на правото във връзка с обхвата на принципа на законосъобразност, тъй като СПС приема, от една страна, че когато се отхвърля жалбата по административен ред на жалбоподателя за продължаване на срока на договора му на срочно нает служител, мотивите на органа, оправомощен да сключва трудови договори, (наричан по-нататък „ОСТД“) могат да се заменят и изменят, а от друга страна, СПС приема, че мотивите са валидни, при положение че те се основавали на обстоятелства, установени след постановяване на обжалвания акт. Жалбоподателят изтъква, че:
 - ако в настоящия случай договорът на жалбоподателя не бил подновен поради правилото, което не допуска продължаване за повече от осем години, впоследствие в отговора на жалбата по административен ред ОСТД не би могъл да твърди, че договорът не бил подновен поради бюджетни съображения и в интерес на службата, а след това пред СПС да посочи в мотивите само бюджетните съображения,

— обратно на това, което се твърди в точка 50 от обжалваното решение, СПС бил длъжен да разгледа възражението за незаконосъобразност на правилото за осемте години, тъй като този мотив бил изложен при отхвърляне на искането за продължаване на срока на договора на срочно нает служител.

2. Второто правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като СПС приема, че обжалваното решение е взето от ОСТД с оглед на интереса на службата, а всъщност СПС установил, че в съдебното заседание Комисията признала, че за мотивирането на обжалвания пред първата инстанция акт било възможно да се посочат само бюджетни съображения. Жалбоподателят изтъква освен това, че СПС не се съобразил със задължението си за мотивиране и със задължението си да разгледа всички изложени пред него твърдения за нарушения на правото, тъй като изобщо не споменал доводите на жалбоподателя във връзка с противоречието между мотивите за закриването на работни места поради бюджетни съображения и откриването на нови работни места за срочно наети служители със степен AD9.

Жалба, подадена на 4 януари 2013 г. — Advance Magazine Publishers/CXBP — Montres Tudor (GLAMOUR)

(Дело T-1/13)

(2013/C 86/29)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ню Йорк, САЩ) (представители: T. Raab, H. Lauf и V. Ahmann, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Montres Tudor SA (Женева, Швейцария)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени изцяло решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 октомври 2012 г. по преписка № R 0231/2012-2;

— да осъди ответника и другата страна в производството пред апелативния състав на CXBP да заплатят разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „GLAMOUR“ — заявка за марка на Общността № 9 380 916

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международна регистрация с действие в Общността „TUDOR GLAMOUR“ за стоки от клас 14

Решение на отдела по споровете: уважава възражението за всички оспорени стоки.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 4 януари 2013 г. — Sherwin-Williams Sweden/CXBP — Akzo Nobel Coatings International (ARTI)

(Дело T-12/13)

(2013/C 86/30)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sherwin-Williams Sweden AB (Märsta, Швеция) (представител: L. Ström, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Akzo Nobel Coatings International BV (Arnhem, Нидерландия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решение № R 2085/2011-1 на първи апелативен състав на CXBP от 18 октомври 2012 г. (потвърждаващо решение № B 1 717 142 на отдела по споровете от 9 август 2011 г.),

— да присъди съдебни разноски в полза на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „ARTI“ за стоки от клас 2 — регистрация на марка на Общността № 9 017 427

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрация в Бенелюкс № 753 216 и международна регистрация № 872 478 на словна марка „ARTITUDE“ за стоки от клас 2

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент на Съвета № 207/2009.

Жалба, подадена на 3 януари 2013 г. — MasterCard International/CXВП — Nehra (surfpin)

(Дело T-13/13)

(2013/С 86/31)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: MasterCard International, Inc. (Ню Йорк, Съединени американски щати) (представители: N. Bolter и C. Sawdy, solicitors)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sheetal Nehra (Лондон, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението съгласно член 8, параграф 1, буква б), член 8, параграф 4 и член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009;
- да уважи изцяло възражението на жалбоподателя срещу марката на ответника;
- алтернативно, да уважи възражението на жалбоподателя по отношение на тези услуги, за които бъде установено, че е налице вероятност от объркване и/или за тези услуги, за които бъде прието, че е налице опасност заявената марка да извлече неоснователно полза или да нанесе вреда на отличителния характер или репутацията на марката на жалбоподателя и
- да осъди ответника да плати съдебните разходи на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка в синьо, черно и бяло, съдържаща словния елемент „surfpin“, и

фигура, съставена от три припокриващи се кръга, за услуги от клас 36 — заявка за регистрация на марка на Общността № 8 368 862

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративни марки в различни цветове, съдържащи фигура, съставена от припокриващи се кръгове, а някои от тях и словните елементи „MasterCard Worldwide“ или „MasterCard“ — регистрация на марка на Общността № 5 198 585, регистрация на марка на Общността № 5 198 494, регистрация на марка в Обединеното кралство № 2 425 471, регистрация на марка в Обединеното кралство № 2 429 669, регистрация на марка на Общността № 5 646 261, регистрация на марка на Общността № 761 221, регистрация на марка на Общността № 5 646 609, за стоки и услуги от класове 3, 5, 6, 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 35, 36, 38, 39, 41, 42, 43, 44 и 45

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграфи 4 и 5 от Регламент на Съвета № 207/2009.

Жалба, подадена на 3 януари 2013 г. — Seal Trademarks/CXВП — Exel Composites (XCEL)

(Дело T-14/13)

(2013/С 86/32)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Seal Trademarks Pty Ltd (Куинсланд, Австралия) (представител: E. Armijo Chávarri, lawyer)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Exel Composites Oyj (Mäntyhärju, Финландия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение от 11 октомври 2012 г. на втори апелативен състав или
- при условията на евентуалност, да измени решението, тъй като противоречи на член 42, параграфи 2 и 3 и на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 (като възложи изрично на CXВП съдебните разходи).

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „XCEL“ за стоки от класове 18, 25 and 28 — регистрация на марка на Общността № 3 809 571

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрация на марка на Общността № 2 996 891, регистрация в Австрия № 149 726 и регистрация в Швеция № 324 307, на словна марка „EXEL“ за стоки от класове 18 и 28

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 42, параграфи 2 и 3 и на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент на Съвета № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 януари 2013 г. — dm-drogerie markt/CXBП — Semtee (CALDEA)

(Дело T-26/13)

(2013/C 86/33)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Карлсруе, Германия) (представители: O. Bludovsky и B. Beinert, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Semtee (Escaldes Engornay, Андора)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 октомври 2012 г. (жалба, свързана с производство по възражение № R 2432/2011-1) и да поправи допуснатата грешка като разпорежи да се заличи марката на ответника,

— при условията на евентуалност, да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 октомври 2012 г. (жалба, свързана с производство по възражение № R 2432/2011-1) и да върне преписката за ново разглеждане от Службата за хармонизация,

— при условията на евентуалност, да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 10 октомври 2012 г. (жалба, свързана с производство по възражение № R 2432/2011-1).

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „CALDEA“ за стоки и услуги от класове 3, 35, 37, 42, 44 и 45 — заявка за марка на Общността № 9 264 433

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международна регистрация с действие *inter alia* в Европейския съюз № 894 004 за стоки от класове 3, 5 и 8

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението в неговата цялост.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 5 от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 23 януари 2013 г. — Elan/Комисия

(Дело T-27/13)

(2013/C 86/34)

Език на производството: словенски

Страни

Жалбоподател: Elan, proizvodnja športnih izdelkov, d.o.o. (Begunje na Gorenjskem, Словения) (представител: P. Pensa, odvetnik)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени членове 2—5 от решението на Комисията от 19 септември 2012 г. относно мерките в полза на предприятието Elan d.o.o., SA.26379 (C 13/2010),

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: нарушение на задължението за мотивиране (член 296, параграф 2 ДФЕС) и съществено процесуално нарушение поради липсата на мотиви (член 263, параграф 2 ДФЕС).

Комисията не е изложила мотивите, поради които вменява на държавата вноската в капитала на дружества Zavarovalnica Triglav и Triglav Naložbe. Освен това тя не е изложила и мотивите, поради които не е допуснала прехвърлянията в рамките на морския сектор на дружество Elan като подходящи компенсаторни мерки.

2. Второ основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС поради явна грешка в преценката на фактите относно наличието на публични ресурси и вменяването на поведението на дружества Zavarovalnica Triglav, Triglav Naložbe и KAD-PPS на държавата.

Първо, Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите относно контрола и влиянието на държавата върху Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (ZPIZ) и оттам върху Zavarovalnica Triglav et Triglav Naložbe. Второ, Комисията не посочила нито една улика, изисквана от съдебната практика по дело Stardust Marine, за да може поведението на дружества KAD-PPS, Zavarovalnica Triglav и Triglav Naložbe да се вмени на държавата, като е пренебрегнала напълно обстоятелството, че частните дружества Zavarovalnica Triglav и Triglav Naložbe са упражнявали негативен контрол върху дружество Elan.

3. Трето основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС във връзка със съвместимостта на поведението на съдружниците с принципа на частния инвеститор, действащ при условията на пазарна икономика, поради явна грешка в преценката на фактите относно процеса по вземане на решения от съдружниците преди рекапитализацията и прилагането на мярка № 2 (рекапитализация на Elan през 2008 г.).

Комисията явно неправилно е приела за установени шест факта с решаващо значение, въз основа на които е заключила, че мярка № 2 не съответства на принципа на частния инвеститор, действащ при условията на пазарна икономика:

- първо, Комисията неправилно е взела предвид най-лошата оценка на стойността на собствения капитал на дружество Elan, макар че при бързата оценка на стойността са били посочени четири отделни оценки,
- второ, произволно и без експертиза е отхвърлила като изтекла и ирелевантна оценката на стойността, направена от дружество Audit-IN, и необосновано е отдала предпочитание на бързата оценка на стойността,

— трето, Комисията неправилно е констатирала, че нито един частен инвеститор не е участвал в рекапитализацията, макар че дялът на частният капитал е бил поне 35,05%,

— четвърто, Комисията неправилно е приела, че дългосрочният план 2008—2012 г. и оздравителният план са били изработени от самото дружество Elan, тъй като напълно е пренебрегнала факта, че в основата за изготвянето на оздравителния план на дружество Elan стои стратегията за преориентиране, изготвена за Elan от външен експерт,

— пето, неправилна е и констатацията, че не е постигнато никакво споразумение с банките за препрограмиране на съществуващите преди рекапитализацията заеми, тъй като Комисията явно напълно е пренебрегнала доказателствата, че банките са гарантирали на Elan, че ще консолидират заемите си ако съдружниците рекапитализират дружеството,

— шесто, невярно е твърдението на Комисията, че рекапитализацията на дружество Elan от 2007 г. е неуспешна и че следователно частните инвеститори не биха инвестирали повече в дружество Elan.

4. Четвърто основание: явна грешка в преценката на фактите относно компенсаторните мерки по точки 38—40 от Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение и нарушение на член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС

Комисията явно неправилно е приела, че дружество Elan не е приело подходящи компенсаторните мерки и следователно е приложила неправилно член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС във връзка с Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение:

— първо, Комисията е пренебрегнала обстоятелството, че в стратегията за преориентиране се споменава изрично, че ликвидацията на дистрибуторското дружество в Съединените американски щати ще бъде обявена в краен случай,

— второ, Комисията неправилно твърди, че сътрудничеството в рамките на общото дружество за дистрибуция е било преустановено по инициатива на предприятието Dal Bello,

— трето, Комисията неоснователно е пропуснала да отчете ефекта от компенсаторните мерки, свързани с пазара на ски на дребно, върху „основната“ дейност на дружество Elan, а именно производството на ски.

Жалба, подадена на 24 януари 2013 г. от Vincent Bouillez срещу решението, постановено на 14 ноември 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-75/11, Bouillez/Съвет

(Дело T-31/13 P)

(2013/С 86/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Vincent Bouillez (Overijse, Белгия) (представители: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 14 ноември 2012 г. по дело F-75/11, Vincent Bouillez/Съвет;
- да отмени решението жалбоподателят да не бъде повишаван;
- да осъди Съвета да понесе съдебните разноски и в двете производства.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, доколкото СПС приел, без действително да провери това, че обжалваното в първоинстанционното производство решение е в съответствие с принципа, който задължава да се представят мотиви, макар че СПС не изискал никакво доказателство от Съвета относно конкретното прилагане на критериите по член 45 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз при съпоставяне на заслугите на жалбоподателя с тези на другите подлежащи на повишаване лица.
2. Второто правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като СПС се основал само на твърденията на Съвета, според които равнището на отговорности действително е било взето предвид при съпоставянето на заслугите, за да приеме, че жалбоподателят не е доказал обратното, въпреки представената от него информация в рамките на процесуално-организационните действия, от която било видно, че нито равнището на отговорности и хармонизираната оценка на редица повишени длъжностни лица, нито броят на използваните

езици от тях били толкова високи, колкото тези на жалбоподателя (относно точки 45 и 46 от обжалваното решение).

3. Третото правно основание е изведено от противоречиви мотиви, доколкото СПС не би могъл да твърди, от една страна, че правилно Съветът е решил да извърши ново съпоставяне на заслугите на всички длъжностни лица от степен AST 6, които подлежат на повишаване в процедурата по повишаване за 2007 г., за да потвърди след това, че Съветът не е длъжен да взема предвид заслугите на конкретно длъжностно лице, вече повишено в тази процедура и чието повишаване е окончателно (относно точки 69 и 70 от обжалваното решение).

Освен това жалбоподателят твърди, че СПС е допуснал грешка при прилагане на правото, като въз основа материали от делото не е квалифицирал фактите като съставляващи явна грешка в преценката.

Жалба, подадена на 24 януари 2013 г. от Mario Paulo da Silva Tenreiro срещу решението, постановено на 14 ноември 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-120/11, Da Silva Tenreiro/Комисия

(Дело T-32/13 P)

(2013/С 86/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Крайнем, Белгия) (представители: адв. S. Orlandi, адв. J.-N. Louis и адв. D. Abreu Caldas)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да постанови следното:
 - отменя Решение на Съда на публичната служба от 14 ноември 2012 г. (дело F-120/11, Da Silva Tenreiro/Комисия), с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя,
- да реши окончателно спора, като:
 - постанови следното:
 - отменя решението на Европейската комисия, с което се отхвърля кандидатурата на жалбоподателя за свободната длъжност директор на дирекция А, „Гражданско правосъдие“, към генерална дирекция (ГД) „Правосъдие“, както и решението за назначаването на г-жа Y на посочената длъжност,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производствата пред двете инстанции.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо правно основание — изопачаване на фактите:

— от една страна, доколкото Съдът на публичната служба приема, че терминът „бекграунд“, използван в обявлението за свободна длъжност, обозначава опита, а не образованието. Жалбоподателят посочва, че от публикуваните от Комисията обявления за свободни длъжности в частност личи, че когато се указват изискванията за професионалния опит, се използва именно думата „опит“, а не думата „бекграунд“,

— от друга страна, доколкото Съдът на публичната служба приема, че терминът „регулация“ не се отнася до регулаторните механизми, а до нормотворческия процес.

2. Второ правно основание — неправилно прилагане на правото, доколкото Съдът на публичната служба разглежда доказателствените факти за наличие на злоупотреба с власт поотделно, а не цялостно, без да се опита да установи дали съвкупността от тези факти предвид техния брой не позволява да се обори презумпцията за законосъобразност на оспорените в първоинстанционното производство решения.

Освен това жалбоподателят твърди, че Съдът на публичната служба не е осигурил равни възможности на страните в производството и така е нарушил правото на справедлив процес, като не е взел процесуално-организационни мерки, които да дадат възможност за допълнителното доказване на фактите, сочещи злоупотреба с власт, и за доказването на друго обстоятелство, което би могло да бъде установено само с такава мярка.

Жалба, подадена на 24 януари 2013 г. — Türkiye Garanti Bankasi/CXВП — Card & Finance Consulting (bonus&more)

(Дело T-33/13)

(2013/C 86/37)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Türkiye Garanti Bankasi AS (Истанбул, Турция) (представител: J. Güell Serra, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Card & Finance Consulting GmbH (Нюрнберг, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и

— да осъди CXВП да плати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка „bonus&more“ за услуги от класове 35, 36, 38, 41 и 42 — заявка за марка на Общността № 9 037 251

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: международна регистрация на фигуративната марка „bonusnet“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 36, 38 и 42 — международна регистрация № 931 921

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: уважава молбата и отхвърля възражението.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 22 януари 2013 г. — Exakt Advanced Technologies/CXВП — Exakt Precision Tools (EXAKT)

(Дело T-37/13)

(2013/C 86/38)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Exakt Advanced Technologies GmbH (Нордщедт, Германия) (представител: Rechtsanwalt A. von Bismarck)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Exakt Precision Tools Ltd (Абердийн, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 29 октомври 2012 г. по преписка R 1764/2011-1,

— да осъди подпомагашата страна да заплати съдебните разноски, включително разноските, възникнали в производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Фигуративна марка, която съдържа словния елемент „ЕХАКТ“, за стоки и услуги от класове 7, 9 и 37 — Заявка за марка на Общността № 3 996 592.

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Exakt Precision Tools Ltd

Основание на искането за обявяване на недействителност: Фигуративна марка, която съдържа словния елемент „ЕХАКТ“, за стоки от класове 7, 8 и 9.

Решение на отдела по отмяна: Уважава искането.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 53, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Иск, подаден на 29 януари 2013 г. — Roy/Съвет и Комисия

(Дело T-41/13)

(2013/C 86/39)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: René Roy (Жуйак-льо-Кок, Франция) (представител: С.-Е. Gudin, avocat)

Ответници: Европейска комисия и Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да му бъде възстановена изцяло вредата, претърпяна от осъждането му да изплати парични суми, или сумата от 87 400 EUR;
- да бъде поправена неимуществената му вреда, или сумата от 100 000 EUR;
- да осъди Съвета и Комисията да заплатят всички съдебни разходи и авансови плащания.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът посочва основанията, които в основната си част са идентични или подобни на посочените по дело Cahier и др./Съвет и Комисия⁽¹⁾, T-195/11, и по дело Riche/Съвет и Комисия⁽²⁾, T-458/11.

⁽¹⁾ ОВ С 173, 2011 г., стр. 14.

⁽²⁾ ОВ С 298, 2011 г., стр. 28.

Жалба, подадена на 28 януари 2013 г. — Sabores de Navarra/CXBP — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)

(Дело T-46/13)

(2013/C 86/40)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Sabores de Navarra, AIE (Памплона, Испания) (представители: адв. J. Calderón Chavero и адв. O. González Fernández, abogados)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Frutas Solano, SA (Калаора, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 7 ноември 2012 г. по преписа R 2542/2011-2 и преписка R 2550/2011-2,
- вследствие на това, да бъде изпълнено Решението от 11 октомври 2011 г., издадено от отдела по отмяна на CXBP в производство по обявяване на недействителност № 4633 C; с посоченото решение е обявена частична недействителност на общностна марка № 5042346 „KIT, EL SABOR DE NAVARRA“ (словна) от клас 29 за „Консервирани, сушени и стотвени плодове и зеленчуци; желеа, конфитюри и компоти; всичките с произход Навара“ и от клас 30 за: „Сладкиши и захарни изделия, мед, меласа; сосове (подправки); подправки“,
- да се уважат исканията на жалбоподателя, като се задължи съответният отдел по отмяна на CXBP отново да обяви за недействителни посочените в предходната точка стоки,
- да се осъди CXBP да заплати съдебните разходите по настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: „KIT, EL SABOR DE NAVARRA“ за стоки от класове 29, 30 и 33 — Регистрация на марка на Общността № 5 042 346

Притежател на марката на Общността: Frutas Solano, SA

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят

Основание на искането за обявяване на недействителност: фигуративна марка със словен елемент „Sabores de Navarra La Sabiduría del Sabor“ за стоки и услуги от класове 29, 30, 33, 39 и 42

Решение на отдела по отмяна: частично уважава искането.

Решение на апелативния състав: частично уважава жалбата на Frutas Solano, SA и частично отменя решението на отдела по отмяна, отхвърля жалбата на жалбоподателя.

Изложени правни основания:

— нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 във връзка с член 53, параграф 1, буква а) от същия регламент,

— нарушение на член 15 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 30 януари 2013 г. — Goldsteig Käsereien Bayerwald/CXBP — Vieweg (goldstück)

(Дело T-47/13)

(2013/C 86/41)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (Хам, Германия) (представител: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Christin Vieweg (Зонеберг, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата по хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 ноември 2012 г. по дело R 2589/2011-1;

— да осъди CXBP да заплати направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Christin Vieweg

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „goldstück“, за стоки от класове 29 и 30 — заявка за регистрация на марка на Общността № 9 153 677

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна марка „GOLDSTEIG“ за стоки и услуги от класове 29 и 43

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете и отхвърля възражението на жалбоподателя.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 30 януари 2013 г. — Out of the blue/CXBP — Mombauer (REFLEXX)

(Дело T-48/13)

(2013/C 86/42)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Out of the blue KG (Пилиентал, Германия) (представители: адв. G. Hasselblatt и адв. I. George)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Meinhard Mombauer (Кьолн, Германия)

Искания

Жалбоподателят иска:

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 19 ноември 2012 г. по преписка R 1656/2011-4,

— CXBP да бъде осъдена да понесе направените от нея съдебни разноски, както и разноските на жалбоподателя,

— в случай че Meinhard Mombauer встъпи в производството като подпомагаша страна, да се разпорежи да понесе направените от него съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „REFLEXX“ за стоки от клас 9 — заявка за марка на Общността № 7 239 511.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Meinhard Mombauer.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка за стоки от клас 9, съдържаща словния елемент „REFLECTS“.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 42, параграф 5 във връзка с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 25 януари 2013 г. — Think Schuhwerk/CXBP — Müller (VOODOO)

(Дело T-50/13)

(2013/С 86/43)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Think Schuhwerk GmbH (Копфинг, Австрия)
(представител: адв. M. Gail)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Andreas Müller (Улм, Германия)

Искания

Жалбоподателят иска:

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 ноември 2012 г. по преписка R 474/2012-4,

— Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словната марка „VOODOO“ за стоки от клас 25 — марка на Общността № 5 832 464.

Притежател на марката на Общността: Andreas Müller

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят.

Основание на искането за обявяване на недействителност: нарушение на член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, както и нарушение на член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Решение на отдела по отпана: отхвърля искането.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, както и нарушение на член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Иск, предявен на 30 януари 2013 г. — Evropaiki Dynamiki/ЕИБ

(Дело T-51/13)

(2013/С 86/44)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представител: адв. B. Christianos)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

— да осъди ЕИБ да му заплати сумата от 536 610,22 EUR, представляваща обезщетение за вредите, които му е причинила загубата на възможността за сключване на рамковото споразумение, с компенсаторни лихви, считано от 31 януари 2008 г. до постановяването на решението по настоящото дело, и лихви за забава от постановяването на решението по настоящия спор до пълното изплащане,

— да осъди ЕИБ да му заплати сумата от 150 000 EUR като назидателно обезщетение, с компенсаторни лихви, считано от 31 януари 2008 г. до постановяването на решението по настоящото дело, и лихви за забава от постановяването на решението по настоящия спор до пълното изплащане,

— да осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски, направени от ищеца.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск ищецът иска от Общия съд на Европейския съюз, на основание член 340, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 266 ДФЕС, обезщетение за вредите, претърпени в резултат на неправомерното поведение на Европейската инвестиционна банка (наричана по-нататък „ЕИБ“).

Тази вреда е настъпила, когато, както е обявено в Решение на Общия съд от 20 септември 2011 г. по дело *Eurofakis Dynamiki/BEI*, T-461/08, ЕИБ отхвърля неправомерно офертата, представена от ищеца в процедурата за възлагане на обществена поръчка за сключването на рамково споразумение за предоставяне на услуги.

В този контекст ищецът иска, на първо място, обезщетение за вредите, които му е причинила загубата на възможността за сключване на рамковото споразумение, като начин за *restitutio in integrum* и, на второ място, назидателно обезщетение за неправомерното и съставляващо злоупотреба поведение на ЕИБ спрямо ищеца.

Ищецът поддържа, че по отношение на обезщетението му се прилагат предпоставките за извъндоговорната отговорност на ЕИБ, в тълкуването, дадено им от съдебната практика.

Жалба, подадена на 6 февруари 2013 г. — GOLAM/CXBP — Glaxo Group (METABIOMAX)

(Дело T-62/13)

(2013/C 86/45)

Език на жалбата: гръцки

Страни

Жалбоподател: Sofia Golam (Атина, Гърция) (представител: адв. N. Trovas)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Glaxo Group Ltd (Greenford, Обединено кралство)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да уважи настоящата жалба с предмет отмяна на решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 30 октомври 2012 г. по преписка R 2089/2011-2,

— да отхвърли възражението на другата страна в производството и да уважи изцяло искането на жалбоподателя, и

— да осъди другата страна в производството да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „META-BIOMAX“ за стоки и услуги от класове 5, 16 и 30 — Марка на Общността № 8885261

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна марка на Общността „BIOMAX“, регистрирана под номер 2661858, за стоки от класове 5, 30 и 32

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: частична отменя решението на отдела по споровете.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба подадена на 4 февруари 2013 г. — ANKO/Комисия

(Дело T-64/13)

(2013/C 86/46)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (Атина, Гърция) (представител: адв. B. Christianos)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви, че жалбоподателят не е длъжен да възстанови под формата на връщане на недължимо платено сумата, която Комисията му е изплатила за проекта DOC@HAND,

— да обяви, че жалбоподателят не е длъжен да заплати фиксирана сума като обезщетение на Комисията за проекта DOC@HAND, и

— да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба се отнася до отговорността на Комисията по договор № 508015 за изпълнение на проекта „Knowledge Sharing and Decision Support for Healthcare Professionals“ (DOC@HAND) съгласно член 272 от Договора за Европейския съюз. По-специално жалбоподателят твърди, че макар да е изпълнил договорните си задължения, в нарушение на посочения договор, на принципите на добросъвестност, забрана за злоупотреба с право и пропорционалност, Комисията е поискала от ANKO да върне платените от нея суми.

На това основание жалбоподателят поддържа, че, на първо място, не е длъжен да възстанови изцяло под формата на връщане на недължимо платено изплатената от Комисията сума за проекта DOC@HAND и, на второ място, че не е длъжен да заплати на Комисията фиксирана сума като обезщетение (liquidated damages) за проекта DOC@HAND.

Жалба, подадена на 7 февруари 2013 г. — Al-Tabbaa/Съвет

(Дело T-74/13)

(2013/С 86/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mazen Al-Tabbaa (Бейрут, Ливан) (представители: M. Lester, Barrister, и G. Martin, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение 2012/739/ОВППС от 29 ноември 2012 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/782/ОВППС (ОВ 2012 L 330, стр. 21), в частта, в която се отнася до жалбоподателя;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1117/2012 на Съвета от 29 ноември 2012 година за прилагане на член 32, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ 2012 L 330, стр. 9), в частта, в която се отнася до жалбоподателя; и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага четири правни основания.

1. С първото правно основание се твърди, че ответникът е допуснал явна фактическа грешка и явна грешка в

преценката, като е решил да приложи тези ограничителни мерки към жалбоподателя и като е приел, че е изпълнен някой от критериите за включване в списъка.

2. С второто правно основание се твърди, че ответникът не е предоставил на жалбоподателя достатъчно или адекватни мотиви за включването му в обжалваните мерки.
3. С третото правно основание се твърди, че ответникът нарушил основните право на защита и право на ефективна съдебна защита на жалбоподателя.
4. С четвъртото правно основание се твърди, че ответникът нарушил, без да се обоснове и непропорционално, основните права на жалбоподателя, в това число правото на собственост, свободата му на стопанска инициатива, правото на защита на репутацията му и на неговия личен и семеен живот.

Жалба, подадена на 13 февруари 2013 г. — Syrian Lebanese Commercial Bank/Съвет

(Дело T-80/13)

(2013/С 86/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Syrian Lebanese Commercial Bank S.A.L. (Бейрут, Ливан) (представители: P. Vanderveeren, L. Defalque и T. Bontinck, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 25 от Решение 2012/739/ОВППС на Съвета от 29 ноември 2012 година и част В от приложение I към него, доколкото жалбоподателят е посочен в точка 34 от тази част на приложението,
- да отмени член 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1117/2012 на Съвета от 29 ноември 2012 г., доколкото като последица от него името на жалбоподателя остава включено в приложение II към Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета въз основа на член 1 от Регламент за изпълнение № 55/2012 на Съвета от 23 януари 2012 г. и точка 27 от приложението към него,
- доколкото е необходимо, да отмени решението, съдържащо се в писмото на Съвета от 30 ноември 2012 г.,
- да възложи съдебните разноски в тежест на Съвета.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. По първото правно основание той твърди, че мотивите на обжалваните актове са непълни и неточни, доколкото Съветът изложил само неясни общи съображения, без да посочи специфичните и конкретни причини, поради които смята, че на жалбоподателя трябва да се наложат ограничителни мерки.
2. По второто правно основание той твърди нарушение на правото на защита, правото на справедлив процес и правото на ефективна съдебна защита в резултат от липсата на състезателност в процедурата по приемането на обжалваните актове и в резултат от мълчаливия отказ на Съвета да представи доказателствата, оправдаващи естеството и тежестта на санкцията.
3. По третото правно основание жалбоподателят твърди явна грешка при преценката на участието му във финансирането на сирийския режим, доколкото нито преди, нито след

приемането на обжалваните актове Съветът не доказал жалбоподателят да е участвал във финансирането на този режим.

4. По четвъртото правно основание той твърди, че изводите на Съвета са опорочени и това влече незаконосъобразност на наложените ограничителни мерки, доколкото преди да приеме ограничителната мярка, Съветът не преценил релевантността и достоверността на данните и доказателствата, които я обосновават.

**Определение на Общия съд от 29 януари 2013 г. —
Dimension Data Belgium/Парламент**

(Дело T-650/11) ⁽¹⁾

(2013/C 86/49)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 73, 10.3.2012 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 24 декември 2012 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-158/12)

(2013/С 86/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: адв. А. Salerno и адв. В. Cortese)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решение, с което се отхвърля подадената от служба „Инфраструктура и логистика“ в Люксембург молба за назначаване на жалбоподателя като договорно нает служител във функционална група III, както и обезщетяване на претърпените имуществени вреди

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на началника на отдел „Назначаване и прекратяване на служебни правоотношения“ (ГД „HR.B.2“) на Европейската комисия от 6 март 2012 г., с което се отхвърля подадената от служба „Инфраструктура и логистика“ в Люксембург молба за назначаване на жалбоподателя като договорно нает служител във функционална група III,
- да се осъди ответникът да поправи причинените на жалбоподателя в резултат на обжалваното решение имуществени вреди, чийто размер представлява разликата между съответните възнаграждения във функционална група III, считано от октомври 2011 г., и тези, които жалбоподателят е продължил да получава като договорно нает служител във

функционална група I, ведно със законната лихва за забава от датата на падежа на всяко едно от месечните възнаграждения, до окончателното им изплащане,

- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 28 декември 2012 г. — ZZ/ЕАОС

(Дело F-162/12)

(2013/С 86/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: адв. S. Orlandi, адв. J. -N. Louis и адв. D. Abreu Caldas)

Ответник: Европейска агенция за околната среда (ЕАОС)

Предмет на производството

Отмяна на решение за връщане на жалбоподателя на работа от отпуск по болест след датата, от която той следва да се счита за работоспособен според медицинските становища

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 20 септември 2012 г., с което органът, оправомощен да сключва договори, отхвърля административната жалба от 21 май 2012 г., целяща оттегляне на решението от 21 февруари 2012 г. за връщане на жалбоподателя на работа, считано от 24 януари 2012 г., след отпуск по болест,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Известие №	Съдържание (продължение)	Страница
2013/C 86/36	Дело T-32/13 P: Жалба, подадена на 24 януари 2013 г. от Mario Paulo da Silva Tenreiro срещу решението, постановено на 14 ноември 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-120/11, Da Silva Tenreiro/Комисия	22
2013/C 86/37	Дело T-33/13: Жалба, подадена на 24 януари 2013 г. — Türkiye Garanti Bankasi/CXBP — Card & Finance Consulting (bonus&more)	23
2013/C 86/38	Дело T-37/13: Жалба, подадена на 22 януари 2013 г. — Exakt Advanced Technologies/CXBP — Exakt Precision Tools (EXAKT)	23
2013/C 86/39	Дело T-41/13: Иск, подаден на 29 януари 2013 г. — Roy/Съвет и Комисия	24
2013/C 86/40	Дело T-46/13: Жалба, подадена на 28 януари 2013 г. — Sabores de Navarra/CXBP — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)	24
2013/C 86/41	Дело T-47/13: Жалба, подадена на 30 януари 2013 г. — Goldsteig Käsereien Bayerwald/CXBP — Vieweg (goldstück)	25
2013/C 86/42	Дело T-48/13: Жалба, подадена на 30 януари 2013 г. — Out of the blue/CXBP — Mombauer (REFLEXX)	25
2013/C 86/43	Дело T-50/13: Жалба, подадена на 25 януари 2013 г. — Think Schuhwerk/CXBP — Müller (VOODOO)	26
2013/C 86/44	Дело T-51/13: Иск, предявен на 30 януари 2013 г. — Evropaiki Dynamiki/ЕИБ	26
2013/C 86/45	Дело T-62/13: Жалба, подадена на 6 февруари 2013 г. — GOLAM/CXBP — Glaxo Group (META-BIOMAX)	27
2013/C 86/46	Дело T-64/13: Жалба подадена на 4 февруари 2013 г. — ANKO/Комисия	27
2013/C 86/47	Дело T-74/13: Жалба, подадена на 7 февруари 2013 г. — Al-Tabbaa/Съвет	28
2013/C 86/48	Дело T-80/13: Жалба, подадена на 13 февруари 2013 г. — Syrian Lebanese Commercial Bank/Съвет	28
2013/C 86/49	Дело T-650/11: Определение на Общия съд от 29 януари 2013 г. — Dimension Data Belgium/ Парламент	29
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2013/C 86/50	Дело F-158/12: Жалба, подадена на 24 декември 2012 г. — ZZ/Комисия	30
2013/C 86/51	Дело F-162/12: Жалба, подадена на 28 декември 2012 г. — ZZ/ЕАОС	30

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2013 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 420 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	910 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG